

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

NICOLAEV Ghenadie
TOMA Nadejda
MORARU Petru

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, avocatul Frunze Alexei în numele inculpaților Vieru Veaceslav, Cazacu Viorel și Chiciuc Veaceslav, avocatul Nogai Gheorghe în numele inculpatei Dugari Tatiana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, în cauza penală privindu-i pe

DUGARI Tatiana xxxxx, *născută la xxxxx, originară din xxxxx și domiciliată în xxxxx.*

CHICIUC Veaceslav xxxxx, *născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.*

VIERU Veaceslav xxxxx, *născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.*

CAZACU Viorel xxxxx, *născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.09.2012 – 04.11.2015;

Instanța de apel: 30.11.2015 – 10.02.2016;

Instanța de recurs: 26.04.2016 – 19.07.2016;

Instanța de apel: 19.08.2016 – 13.06.2017;

Instanța de recurs: 07.08.2017 – 01.11.2017.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 noiembrie 2015, procesul penal intentat în privința Dugari Tatiane, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel

în baza art. 362¹ alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, a fost încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspunderea penală, cu liberarea Dugari Tatiane, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel de la răspundere penală.

Acțiunile civile înaintate de Ganaciuc Ana, Ganaciuc Stanislav și Dolghii Silvia către Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel în partea privind repararea prejudiciului material au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Acțiunile civile înaintate de Ganaciuc Ana, Ganaciuc Stanislav și Dolghii Silvia către Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel în partea privind repararea prejudiciului moral au fost admise parțial.

S-a încasat în mod solidar de la Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel în beneficiul lui Ganaciuc Ana și Dolghii Silvia suma de 10 000 lei, pentru fiecare, cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral cauzat, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost încasată în mod solidar de la Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel în beneficiul Ganaciuc Stanislav suma de 2 000 lei, cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral cauzat, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, *în fapt*, prima instanță a constatat că, inculpata Dugari Tatiana, în perioada de timp a lunii octombrie anul 2010, aflându-se în or. Chișinău, urmărind scopul obținerii direct a unui folos financiar în mărime de câte 3 000 euro de la fiecare persoană, a organizat intrarea, tranzitarea și șederea ilegală pe teritoriul țărilor membre ale spațiului Schengen, și anume intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Italiei, prin intrarea ilegală pe teritoriului altor state, a cetățenilor Republicii Moldova, Benderschi Ana, Dolghii Silvia și Cojocaru Gheorghe, care nu sunt cetățeni și nici rezidenți ai acestor state și în prealabil, pentru comiterea infracțiunii menționate (organizarea migrației ilegale), realizând fapta prejudiciabilă împreună cu Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav, Cazacu Viorel și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală.

În aceeași perioadă de timp, Dugari Tatiana de comun acord cu Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav, Cazacu Viorel și altor persoane nestabilite de către organul de urmărire penală pentru realizarea intenției sale infracționale de organizare a intrării și șederii pe teritoriul Italiei a cet. Benderschi Ana, Dolghii Silvia și Cojocaru Gheorghe, i-a instructat pe Benderschi Ana, Dolghii Silvia și Cojocaru Gheorghe cu privire la actele necesare pe care aceștia urmează să le prezinte și care urmau a fi folosite la comiterea infracțiunii, precum și cu privire la modul de transmitere și volumul sumelor de bani pentru achitarea acțiunilor de organizare a imigrației ilegale.

Astfel în perioada lunii august 2010, Vieru Veaceslav s-a întâlnit cu Dolghii Silvia în apropierea pieței din sect. Ciocana, mun. Chișinău, și a solicitat de la Dolghii Silvia pașaportul național al acesteia și fotografii pe un CD. La aceeași întâlnire, Vieru Veaceslav în cadrul discuției cu Dolghii Silvia, întru realizarea intențiilor infracționale, i-a comunicat acesteia că pentru organizarea intrării și șederii pe teritoriul Italiei, aceasta urmează să achite suma de 3 000 euro.

Apoi, în perioada lunii octombrie 2010, Chiciuc Veaceslav s-a întâlnit cu Benderschi Ana, în mun. Chișinău și i-a solicitat de la aceasta pașaportul național al acesteia și fotografii pe un CD. La aceeași întâlnire, Chiciuc Veaceslav în cadrul discuției cu Benderschi Ana i-a

comunicat acesteia că, pentru organizarea intrării și șederii pe teritoriul Italiei, aceasta urmează să achite suma de 3 000 euro.

Tot, în perioada lunii octombrie 2010, o persoană nestabilă de către organul de urmărire penală s-a întâlnit cu Cojocaru Gheorghe, în mun. Chișinău, a solicitat de la aceasta pașaportul național al acesteia și fotografii pe un CD. La aceiași întâlnire, persoana neidentificată de către organul de urmărire penală în cadrul discuției cu Cojocaru Gheorghe, i-a comunicat acestuia că pentru organizarea intrării și șederii pe teritoriul Italiei, acesta urmează să achite suma de 3 000 euro.

La 20.11.2010, Vieru Veaceslav, acționând întru realizarea intențiilor infracționale, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Dugari Tatiana și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, a contactat-o telefonic pe Dolghii Silvia și i-a comunicat, că la 22.11.2010, urmează să se prezinte în mun. Chișinău, de unde va avea loc plecarea spre Italia.

La 21.11.2010, Chiciuc Veaceslav, acționând conform indicațiilor primite de la Vieru Veaceslav, întru realizarea intențiilor infracționale împreună și prin înțelegere prealabilă cu Dugari Tatiana și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, a contactat-o telefonic pe Benderschi Ana și i-a comunicat, că la 22.11.2010, urmează să se prezinte în mun. Chișinău, de unde va avea loc plecarea spre Italia.

Tot la 21.11.2010, persoana neidentificată de către organul de urmărire penală, acționând întru realizarea intențiilor infracționale împreună și prin înțelegere prealabilă cu Dugari Tatiana și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, l-a contactat telefonic pe Cojocaru Gheorghe și i-a comunicat, că la 22.11.2010, urmează să se prezinte în mun. Chișinău, de unde va avea loc plecarea spre Italia.

La 22.11.2010, Dugari Tatiana și Vieru Veaceslav, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Chiciuc Veaceslav și alte persoane, aflându-se în oficiul 3 situat pe str. Negruzzi, 7 din mun. Chișinău, au transmis lui Dolghii Silvia trei biletele avia la ruta Odessa-Istanbul-Damask pe numele acesteia, a lui Benderschi Ana și a lui Cojocaru Gheorghe cât și actele necesare traversării în tranzit a frontierelor de stat pentru a ajunge în Italia pe numele acelorași persoane. Tot atunci, Dugari Tatiana, a instruit-o pe Dolghii Silvia de a se deplasa inițial în or. Odessa împreună cu Benderschi Ana și Cojocaru Gheorghe și în cadrul trecerii controlului de acte să indice ca temei al plecării deplasarea la odihnă.

În aceiași zi, Cazacu Viorel, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Vieru Veaceslav, Chiciuc Veaceslav și alte persoane nestabilite, i-a transportat pe Dolghii Silvia, Benderschi Ana și Cojocaru Gheorghe în or. Odessa, unde i-a cazat pentru o zi într-un hotel.

La 23.11.2010, Dolghii Silvia, Benderschi Ana și Cojocaru Gheorghe, acționând conform instrucțiunilor primite prin telefon de la Dugari Tatiana, s-au deplasat la Aeroportul Internațional din or. Odessa.

Ajungând în or. Damasc, Siria, Dolghii Silvia, Benderschi Ana și Cojocaru Gheorghe acționând conform instrucțiunilor primite prin telefon de la Dugari Tatiana, s-au cazat pentru două zile la un hotel.

Peste două zile, Dolghii Silvia, Benderschi Ana și Cojocaru Gheorghe, acționând conform instrucțiunilor primite prin telefon de la Dugari Tatiana, s-au deplasat la Aeroportul din or. Damask, unde aveau cursa Damask-Roma-Kiev și legitimându-se cu cărți de identitate false la sensul ieșire din Roma au fost stopați de către organele competente și întorși în or. Damask, Siria.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut că, în drept, faptele inculpaților întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 362/1 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, adică *organizarea, în scopul obținerii, direct sau indirect, a unui folos financiar sau material, a intrării, șederii, tranzitării ilegale a teritoriului statului sau a ieșirii de pe acest teritoriu persoanei care nu este cetățean, nici rezident al acestui stat, săvârșită asupra a mai multor persoane de două și mai multe persoane.*

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul și inculpata Dugari Tatiana au atacat-o cu apel.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel să fie recunoscuți culpabili de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu stabilirea pedepselor:

- Dugari Tatiana - 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea ce ține de turism și transportarea cetățenilor R. Moldova peste hotare, pe un termen de 5 ani;

- Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel - 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea ce ține de turism și transportarea cetățenilor R. Moldova peste hotare pe un termen de 5 ani.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal de suspendat condiționat executarea pedepsei lui Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel pe un termen de probă 4 ani.

Totodată, procurorul a solicitat admiterea acțiunilor civile înaintate de către părțile vătămate Ganaciuc (Benderschii) Ana, Ganaciuc Stanislav și Dolghii Silvia și încasarea de la inculpați, în mod solidar, în folosul părții vătămate, Ganaciuc (Benderschii) Ana - suma de 200 000 lei, Ganaciuc Stanislav - suma de 92 000 lei și Dolghii Silvia - suma de 213 200 lei.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că prima instanță neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpaților în baza art. 362/1 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, or acuzarea a administrat și prezentat instanței suficiente probe, examinate minuțios și sub toate aspectele și dobândite în procesul urmăririi penale în mod legal, cu respectarea normelor procesuale, care demonstrează faptele comise de inculpați. Astfel, prima instanță nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Apelantul, a menționat că concluzia primei instanțe precum că circumstanțele descrise în rechizitoriu, și anume că Dugari Tatiana ar fi capul grupării criminale și a coordonat acțiunile celorlalți inculpați au fost formal descrise în actul de învinuire și nu au fost dovedite în ședința de judecată prin intermediul unui probatoriu corespunzător, este nejustificată, deoarece atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul judecării cauzei a fost constatat cu certitudine că, inculpata Dugari Tatiana, având intenția organizării intrării și șederii ilegale pe teritoriul Italiei a persoanelor ce nu sunt cetățeni sau rezidenți a acestor state, urmărind realizarea acestei intenții infracționale și urmărind scopul obținerii unui profit din această activitate infracțională, a creat în prealabil pentru comiterea infracțiunii incriminate (organizarea migrației ilegale) un grup criminal organizat format din Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav, Cazacu Viorel și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, repartizând rolurile între membrii acestei reuniuni, și în perioada lunilor august - noiembrie 2010 anume grupul criminal organizat

și condus de către Dugari Tatiana, din care făceau parte Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav, Cazacu Viorel și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, au comis infracțiunea de organizare a migrației ilegale față de Benderschi Ana, Dolghii Silvia și Cojocarul Gheorghe.

Totodată, procurorul a menționat că prima instanță a acordat prioritate declarațiilor date de către inculpați, care nu se confirmă prin materialele dosarului și în scopul eschivării de la răspundere penală, nu și-au recunoscut vina, și au înaintat versiunea precum că nu se cunosc între ei, n-a ținut cont de faptul, că conform legislației în vigoare inculpații nu poartă răspundere penală pentru depozitiile false, iar declarațiile acestora date în cadrul ședinței de judecată, nu este alt ceva decât o modalitate de a se eschiva de la răspundere penală.

Acuzatorul de stat a considerat că vinovăția lui Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită în totalitate, și anume, prin declarațiile părților vătămate date în cadrul urmăririi penale și confirmate în cadrul cercetării judecătorești, ale martorilor, examinarea documentelor anexate la materialele cauzei și alte probe acumulate legal în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședințele de judecată, iar temeiurile invocate de către inculpați referitoare la nevinovăția lor se combat prin materialele cauzei, nefiind stabilite careva erori procesuale, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpați nu echivalează cu nevinovăția acestora. Mai mult ca atât, în cadrul cercetării judecătorești, în procesul de apreciere a probelor, s-a constatat că probele administrate de acuzare coroborează între ele și confirmă vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii ce le-au fost incriminate.

De asemenea, procurorul a invocat că prima instanță eronat nu a admis acțiunile civile în partea încasării prejudiciului material cauzat părților vătămate prin ducerea în eroare de către inculpați privind modalitatea legală de emigrare în Italia. După cum a fost constatat în instanța de judecată, părțile vătămate au achitat inculpaților suma de câte 3000 euro fiecare, pentru organizarea legală de emigrare în Italia, inclusiv după reținerea acestora în or. Damask, Siria, au suportat cheltuieli suplimentare pentru a reveni în țară.

Totodată, prima instanță nefondat a dispus încasarea doar parțial daunele morale în mărime de 10000 lei, pentru părțile vătămate Ganaciuc Ana și Dolghii Silvia. În acest sens, prima instanță nu a ținut cont de suferințele fizice și psihice la care a fost supusă părțile vătămate Ganaciuc Ana și Dolghii Silvia ca rezultat al acțiunilor inculpaților. Astfel, părțile vătămate Ganaciuc Ana și Dolghii Silvia fiind duse în eroare referitor la modalitatea legală de emigrare în Italia, au fost reținute, expulzate din Italia și ulterior ținute în închisoare în or. Damask, Siria, timp de o lună de zile, prin ce le-au fost aduse puternice suferințe fizice și psihice.

3.2. Inculpata Dugari Tatiana a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința acesteia, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului, inculpata a indicat că în ordonanța de punere sub învinuire, ca infracțiune comisă de Dugari Tatiana și alți inculpați, sunt descrise niște acțiuni care chipurile au fost comise de ei, însă acestea sunt doar invenții ale acuzării, nu sunt probate. Mai mult, chiar pretinsele părți vătămate, fiind audiate de organul de urmărire penală și în ședința de judecată, au făcut declarații contradictorii referitor la plecarea lor peste hotare, situație care denotă caracterul abuziv al acuzațiilor penale. De acest fapt, prima instanță nu a ținut cont, dar a

invocat în sentință că vinovăția inculpatei Dugari Tatiana și a altor inculpați, se dovedește inclusiv prin declarațiile părților vătămate.

Tot în ordonanța de punere sub învinuire, timpul săvârșirii presupusei infracțiuni este indicat august - noiembrie 2010 și locul în mun. Chișinău. Formularea acestor acuzați la fel nu corespund prevederilor art. 281 și respectiv art. 296 Cod procedură penală, și nici art. 6 §3 CEDO. Timpul săvârșirii infracțiunii fiind indicat foarte vag, deși actele de învinuire au fost întocmite la o distanță mai puțin de un an și respectiv era necesar mai concret să fie indicat și locul săvârșirii infracțiunii, or, noțiunea de mun. Chișinău, este una foarte abstractă. La o adresă concretă s-a invocat doar faptul transmiterii a careva cărți de identitate false și trei bilete de avion, cum s-a menționat fără ca acestea să fie ulterior anexate la dosar în calitate de probă.

Apelanta, Dugari Tatiana, a indicat că prima instanță la adoptarea sentinței a încălcat prevederile art. 100 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, deoarece nu a verificat probele sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar acuzatorul de stat nu a prezentat în instanța de judecată probe care ar dovedi că au fost prezentate sau utilizate documente neveridice sau frauduloase, cu toate că în ordonanța de punere sub învinuire se invocă că presupusele părți vătămate „s-au legitimat cu cărți de identitate false”, fără a specifica care anume documente (carte de identitate, serie, număr, dată a eliberării, apartenența statală, etc.) frauduloase au fost utilizate, din ce rezultă că actele de învinuire sunt bazate pe doar pe presupuneri sau invenții. Mai mult, aceste „cărți de identitate” nu sunt anexate la materialele cauzei. Astfel, în sensul enunțat ordonanța de punere sub învinuire nu întrunește exigențele fondate pe art. 281 Cod de procedură penală art. 6 § 3 CEDO, Dugari Tatiana, neavând posibilitatea de a se apăra de acuzarea adusă.

Inculpata a invocat că în cadrul examinării cauzei în prima instanță s-a stabilit cu certitudine, că ea nu a întreprins careva acțiuni îndreptate la perfectarea documentelor false la care se face trimitere de acuzatorul de stat și instanța de judecată, nu a falsificat și nu a prezentat undeva careva documente frauduloase, ea doar fiind administrator a firmei turistice, care practică activitate legală în acest domeniu.

Astfel, argumentele invocate în sensul dat cu certitudine denotă, că cele incriminate inculpatei Dugari Tatiane, nu corespund realității, adică acțiunile incriminate acesteia nu au avut loc.

Inculpata nu a săvârșit latura obiectivă a infracțiunii incriminate și nu are careva tangență cu acțiunile părților vătămate, îndreptate spre plecarea lor ilegală în Italia.

Dugari Tatiana a mai invocat de asemenea încălcările procesuale admise de către organul de urmărire penală, procuror și instanța de judecată, care nu mai pot fi reparate și se sancționează cu nulitatea actelor de procedură, conform art. 230 Cod procedură penală, și anume, ordonanța de începere a urmăririi penale din 15 februarie 2011 și sentința atacată, făcând trimitere la Hotărârea CEDO în cauza Beian vs. România, prin prisma principiului securității juridice.

Prin urmare, inculpata a considerat că prima instanță în hotărârea adoptată s-a expus superficial, fără a argumenta soluția în această parte, făcând trimitere doar la încheierea de respingere a cererii de încetare a procesului în privința inculpatei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015, a fost respins apelul declarat de inculpata Dugari Tatiana, ca fiind nefondat, iar apelul procurorului a fost admis, sentința a fost casată și pronunțată o nouă hotărâre potrivit căreia inculpații Dugari

Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, stabilindu-li-se o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 900 unități convenționale, echivalentul a 18000 lei și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități în domeniul turismului pe un termen de 4 ani.

Acțiunile civile înaintate de către Ganaciuc Ana, Ganaciuc Stanislav și Dolghii Silvia către Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel în partea privind repararea prejudiciului material au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Acțiunile civile înaintate de către Ganaciuc Ana, Ganaciuc Stanislav și Dolghii Silvia către Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel în partea privind repararea prejudiciului moral au fost admise parțial dispunându-se încasarea în mod solitar de la Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel în beneficiul lui Ganaciuc Ana și Dolghii Silvia suma de 10 000 lei, pentru fiecare, cu titlul de despăgubiri pentru prejudiciu moral cauzat, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Totodată, a fost dispusă încasarea în mod solitar de la Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel în beneficiul lui Ganaciuc Stanislav suma de 2 000 lei, cu titlul de despăgubiri pentru prejudiciu moral cauzat, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

5. Analizând materialele dosarului și probele administrate la caz, instanța de apel a statuat că prima instanță în mod eronat a stabilit situația de fapt și a recalificat acțiunile inculpaților, dând faptei săvârșite o încadrare juridică necorespunzătoare materialului probator.

Apreciind obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, instanța de apel a constatat cu certitudine că acțiunile inculpaților Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel au fost corect încadrate juridic de către procuror în baza art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, după semnele calificative: organizarea migrației ilegale, adică organizarea, în scopul obținerii, direct sau indirect, a unui folos financiar sau material, a intrării și șederii ilegale pe teritoriul altui stat a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestui stat, săvârșită de un grup criminal organizat, iar ulterior, greșit recalificate de către prima instanță în baza art. 362/1 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, deoarece inculpații Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel au comis infracțiunea imputată lor, și că acțiunile inculpaților au fost corect calificate și se încadrează în baza art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a dat o apreciere eronată situației de fapt constatate în cadrul cercetării judecătorești, greșit a exclus indicele calificativ „grup criminal organizat” și a recalificat faptele inculpaților în baza art. 362/1 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, adică organizarea, în scopul obținerii direct sau indirect, a unui folos financiar sau material, a intrării și șederii ilegale pe teritoriul altui stat a persoanei care nu este cetățean, nici rezident al acestui stat săvârșită asupra două sau mai multe persoane, de două sau mai multe persoane.

6. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recursuri ordinare declarate de către procuror, avocatul Nicoară Vasile în numele inculpatei Dugari Tatiana, avocatul Mîrzîncu

Aurelia în numele lui Chiciuc Veaceslav și avocatul Frunze Alexei în numele inculpaților Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel.

6.1. Procurorul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

Recurentul în motivarea recursului, a invocat faptul că, instanța de apel eronat a aplicat pedepsele penale inculpaților, or infracțiunea imputată inculpaților a fost săvârșită de către un grup criminal organizat, astfel, pedepsele penale urmau a fi stabilite, reieșind din contribuția fiecăruia la săvârșirea infracțiunii.

6.2. Avocatul Nicoară Vasile în numele inculpatei Dugari Tatiana, și-a întemeiat recursul pe temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11), 15), 16) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia inculpata Dugari Tatiana să fie achitată de infracțiunea imputată.

În motivarea recursului declarat, recurentul a invocat că:

- inculpata Dugari Tatiana, nu a fost pusă sub învinuire în termen de 3 luni de la începerea urmăririi penale;
- lipsește ordonanța procurorului ierarhic superior cu privire la transmiterea materialelor cauzei penale de către procurorul Cozovo Elena procurorului Compan Dorin;
- instanța de apel nu a audiat nici o persoană bazându-se pe declarațiile acestora date în prima instanță;
- instanța de apel nu a descris fapta prejudiciabilă incriminată inculpatei;
- fapta săvârșită de către inculpată nu întrunește elementele infracțiunii imputate și anume latura obiectivă.

6.3. Avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele lui Chiciuc Veaceslav, și-a întemeiat recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei cu menținerea sentinței.

Recurentul, în motivarea recursului declarat a invocat dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel. Totodată, menționând faptul că părțile pe parcursul procesului penal au dat declarații contradictorii.

6.4. Avocatul Frunze Alexei în numele inculpaților Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel, și-a întemeiat recursul pe temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, recurentul a indicat, instanța de apel nu a constatat și descris fapta, considerată ca fiind dovedită.

De asemenea, în conținutul recursului, avocatul a invocat argumente privind dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 iulie 2016, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror, avocatul Nicoară Vasile în numele inculpatei Dugari Tatiana, avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Chiciuc Veaceslav și avocatul Frunze Alexei în numele inculpaților Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel, decizia instanței de apel a fost casată total cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a indicat că instanța de apel recalificând acțiunile inculpaților, nu a constatat și descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, cu indicarea locului, timpului și modului de săvârșire a ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Deși, prima instanță a încetat procesul penal intentat în privința inculpaților în baza art. 362/1 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală, instanța de apel a conchis că prima instanță incorect a stabilit situația de fapt și a recalificat acțiunile acestora în baza art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, fără însă să descrie și constate fapta infracțională nouă reținută în sarcina inculpaților.

9. Rejudecând cauza, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău prin decizia din 13 iunie 2017, a respins apelul declarat de inculpata Dugari Tatiana, a admis apelul declarat de procuror, sentința a fost casată și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, stabilindu-li-se pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1 000 unități convenționale, echivalentul a 20 000 lei pentru fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități în domeniul turismului pe un termen de 3 ani pentru fiecare.

10. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a indicat că versiunea inculpaților Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel privind nevinovăția lor în comiterea faptei penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice, cercetate în ședința de judecată și anume prin: declarațiile părților vătămate Dolghii Silvia, Cojocaru Gheorghe, Ganaciuc Stanislav, Ganaciuc Ana, declarațiile martorului Dolghii Fiodor, procesul-verbal de confruntare efectuat între partea vătămată Ganaciuc Stanislav și partea vătămată Dolghii Silvia, procesul-verbal de prezentare a persoanei spre recunoaștere din 02.03.2011 și respectiv din 09.03.2011, procesul-verbal de prezentare a persoanei spre recunoaștere din 06.08.2011, procesul-verbal de ridicare din 18.02.2011, procesul-verbal de examinare a documentelor, procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 21 mai 2011, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 18 noiembrie 2013, procesul-verbal de examinare a documentelor din 05.05.2011, procesul verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate Dolghii Silvia din 28.02.2011 cu anexarea tabelului fotografic.

Probele nominalizate coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpaților Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal - *organizare a migrației ilegale, adică organizarea, în scopul obținerii, direct, a unui folos financiar, a intrării, tranzitării și șederii ilegale a teritoriului statului a persoanei care nu este nici cetățean și nici rezident al acestui stat, săvârșit asupra mai multor persoane, de mai multe persoane și de către un grup criminal organizat.*

În continuare, instanța de apel referindu-se la apelul declarat de inculpata Dugari Tatiana, a menționat că consideră ca fiind dovedită vinovăția inculpatei Dugari Tatiana în comiterea infracțiunii de organizare a migrației ilegale, iar declarațiile inculpatei Dugari Tatiana privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin

declarațiile părților vătămate audiate și prin probele scrise ale cauzei, care au fost minuțios cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu.

Instanța de apel a respins argumentul apărării precum că Dugari Tatiana urmează a fi achitată precum că nu și-a recunoscut culpabilitatea la nici o etapă a procesului penal, deoarece nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Astfel, a considerat că versiunea inculpatei privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii încriminate, reprezintă doar o strategie de apărare și de eschivare a inculpatei Dugari Tatiana de la răspundere penală.

Reieșind din materialul probator administrat, instanța de apel a constatat că în acțiunile inculpaților Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel se regăsesc toate elementele constitutive ale infracțiunii de organizare a migrației ilegale, iar vinovăția inculpaților a fost demonstrată pe deplin atât prin declarațiile părților vătămate Dolghii Silvia, Cojocaru Gheorghe, Ganaciuc Stanislav, Ganaciuc Ana, cât și prin ansamblu probelor materiale administrate la cauza penală.

Prin urmare, instanța de apel a reținut ca fiind veridice declarațiile părții vătămate Dolghii Silvia, care a declarat amănunțit cum a avut lor organizarea migrației ilegale, comunicând că: *„Dugari Tatiana și Vierul Veaceslav le-au spus unde trebuie să plece și unde trebuie să ajungă. La ea acasă a venit Vieru Veaceslav și a luat bani, ea personal i-a transmis suma de 2800 euro. Cât a stat închisă, s-a îmbolnăvit și ea, și copiii. În Odessa a transportat-o Cazacu Viorel și șoferul. Înainte de a pleca, a instruit-o Dugari Tatiana și i-a transmis biletele de avion. Nu i-a fost recuperat nimic. După ce s-a întors din Siria, s-a tratat timp de jumătate de an. Tot rudele i-au achitat suma de bani ca să se poată întoarce înapoi. Vieru Veaceslav nici bani în contul telefonului nu i-a pus, îi spunea că nu are bani. Pașapoartele i le-au dat lui Vieru Veaceslav, care le-a spus în ce zi trebuiau să se vadă la hotelul „Chișinău”. Pașaportul i l-a dat Dugari Tatiana. Careva pretenții la Chiciuc Veaceslav nu are, nu l-a cunoscut până la acel moment. Ea a lăsat bani la o vecină și Vieru Veaceslav a mers și i-a luat. Ea practic nici nu a ajuns în Italia...Cartea de identitate i-a fost înmănată de dna Dugari Tatiana, ea i-a asigurat că aceste acte sunt legale... Vieru Veaceslav și Dugari Tatiana cunoșteau că pleacă la muncă în Italia. După ce au discutat cu dna Dugari Tatiana, Cazacu Viorel îi aștepta cu mașina... Dugari Tatiana le-a comunicat că vor merge cu Viorel care le va comunica ce trebuie să facă.”*

În aceeași ordine de idei, Ganaciuc Veaceslav a relatat că când a aflat că soția sa este reținută, a apelat-o pe Dugari Tatiana, care nu a întreprins nimic.

Partea vătămată Ganaciuc (Benderschi) Ana a relatat că *„...Silvia le-a spus că așa au fost indicațiile Tatiane și trebuie să-și învețe numele din aceste acte. Au zburat în Italia și acolo au fost opriți de poliție care au verificat actele și au depistat că aveau și acte românești și pașapoarte străine moldovenești.”*

Alegația apărării precum că declarațiile părții vătămate sunt contradictorii și urmează a fi apreciate critic sunt lipsite de suport probatoriu și au un caracter formal, or, declarațiile părților vătămate sunt consecutive și consecvente pe tot parcursul procesului penal, nu conțin careva divergențe și coroborează între ele, cât și cu materialele scrise ale cauzei penale.

În urma procesului de cercetare a probelor administrate, instanța de apel a constatat că în cadrul în ședinței de judecată s-a demonstrat cert că Dugari Tatiana deținea funcția de administrator a unei firme turistice, anume dânsa a întreprins acțiuni în vedere asigurării plecării persoanelor peste hotare, alegând metoda traversării frontierei și anume a rezervat hotelul în or. Damasc, anume ea a transmis părților vătămate acele acte cu care au trecut frontiera și tot ea a instruit părțile vătămate despre modul în care urmau să se comporte la traversarea frontierei și informațiile ce urmează a fi furnizate autorităților, ansamblu de circumstanțe care exclud versiunea lui Dugari Tatiana precum că ea nu ar fi implicată în organizarea migrației ilegale.

Instanța de apel examinând temeiurile invocate în apel de către procuror a considerat că prima instanță a constatat în mod eronat necesitatea recalificării acțiunilor inculpaților Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceaslav și Cazacu Viorel în baza art. 362/1 alin. (2) lit. b), c) Cod penal. Instanța de apel a ajuns la ferma convingere că prima instanță a constatat greșit că nu a fost demonstrată existența semnelor calificative prevăzute de lit. a) 362/1 al. (3) lit. a) Cod penal — săvârșirea infracțiunii de unui grup criminal organizat.

Instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 ale Codului de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, le-a dat o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor confirmă vinovăția inculpaților Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceaslav și Cazacu Viorel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362/1 al. (3) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că prima instanță nu a ținut cont de faptul că inculpaților le sunt incriminate comiterea unor multiple fapte ilegale analogice pe parcursul a mai multor luni ale anului 2010. De asemenea, din materialele cauzei rezultă că toate acțiunile incriminate au fost comise de către inculpați, care au acționat coordonat, de comun acord și întru atingerea unui scop unic, iar fiecare din inculpați aveau rolurile sale în comiterea acțiunilor planificate, executarea cărora era îndreptată spre atingerea scopurilor puse.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că în speță este demonstrat în afara oricăror dubii calificativul, semnul calificativ agravant — *„infracțiunea a fost săvârșită de un grup criminal organizat”*.

În continuare, s-a făcut trimitere la dispozițiile art. 46 Cod penal, care prevăd că grupul criminal organizat este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni.

În conformitate cu Convenția ONU împotriva criminalității transnaționale organizate din 15.11.2000 (în vigoare pentru Republica Moldova din 16.10.2005), expresia grup infracțional organizat desemnează un grup structurat alcătuit din trei sau mai multe persoane, care există de o anumită perioadă și acționează în înțelegere, în scopul săvârșirii uneia ori mai multor infracțiuni grave sau infracțiuni prevăzute de prezenta convenție, pentru a obține, direct ori indirect, un avantaj financiar sau un alt avantaj material.

Fiecare persoană ce intră în grupul criminal organizat nu este un simplu participant la acțiunile acestui grup, ci membru al grupului, indiferent de locul și funcțiile ce i-au fost încredințate în cadrul desfășurării planului de activitate criminală.

În speță, rolul lui Dugari Tatiana în comiterea infracțiunilor de organizare a migrației ilegale era practic unul de bază, ea coordona și dirija activitatea grupului criminal și planifica acțiunile fiecărui membru, rolul lui Chiuciu Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel era de a organiza realizarea diferitor etape ale infracțiunii și anume prin: identificarea persoane care urmau a fi transportate peste hotarele țării; întreținerea și convingerea acestei persoane în vedere conlucrării și convingerea lor despre legalitatea acțiunilor întreprinse; falsificarea actelor în vedere asigurării migrației acestor persoane și transportarea, cazare lor întru atingerea scopului pus în fața grupului; înlăturarea obstacolelor la realizarea faptei infracționale, etc.

Instanța de apel a subliniat că ansamblul probator al cauzei penale demonstrează cert că între Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel au legături permanente și metode specifice de acțiune în vederea organizării migrației ilegale. Astfel, din declarațiile lui Dolghii Silvia rezultă că Vieru Veaceslav i-a făcut cunoștință cu Dugari Tatiana, spunându-i că aceasta o va ajuta să plece peste hotare. Tot Vieru Veaceslav a luat de la ea suma de 2400 euro și i-a explicat modul de plecare prin Siria în Italia, asigurând-o că îi va face pașapoarte legale. Dugari Tatiana, la rândul său, a instruit-o pe Dolghii Silvia referitor la trecerea frontierei și fa faptul că se vor deplasa în Odessa cu Cazacu Viorel.

Astfel, Dolghii Silvia a relatat cu lux de amănunte consecutivitatea acțiunilor inculpaților în vederea organizării migrației ilegale, vinovăția inculpaților fiind demonstrată prin declarațiile părții vătămate Dolghii Silvia date în instanța de apel, în instanța de fond, la urmărirea penală, și prin procesul-verbal de confruntare din 07.03.2017 între Dugari Tatiana și Dolghii Svetlana, și procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 28.02.2011, conform căruia Dolghii Silvia arată locul în care Dugari Tatiana i-a dat biletul avia și modul în care au fost transmise actele descrise la audierea sa și modul în care Dugari Tatiana i-a instruit cum să se comporte la traversarea frontierei. Totodată, din declarațiile părții vătămate rezultă că în schema infracțională era implicată nu numai Dugari Tatiana, ci și Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel, care organizau diferite etape de realizare a infracțiunii.

Conlucrarea dintre inculpați în vederea realizării scopului infracțional rezultă și din declarațiile părții vătămate Cojocar Gheorghe, care a indicat că a mers în Odessa cu Cazacu Viorel, care pe drum le-a explicat procedura de traversare a frontierei.

În aceeași ordine de idei, partea vătămată Ganaciuc Stanislav a relatat că anterior a plecat în Italia prin intermediul lui Cazacu Viorel și soția sa de asemenea a apelat la acesta după ajutor. Soția sa, Benderschi Ana, cu Dolghii Silvia și Cojocar Gheorghe au fost reținuți în Siria pentru acte false și atunci el a apelat la Dugari Tatiana.

Totodată, în cadrul procesului-verbal de confruntare din 09.03.2011 dintre Chiciuc Veaceslav și Ganaciuc Stanislav, Ganaciuc Stanislav a comunicat că l-a telefonat pe Chiciuc Veaceslav ca s-o ajute pe Benderschi Ana cu plecarea legală în Italia contra sumei care nu va depăși 3000 de euro, iar ultimul a spus că o să încerce să apeleze la cunoscuți și va vedea ce poate face. Aproximativ peste o săptămână l-a telefonat din nou pe Chiciuc Veaceslav, ultimul comunicându-i că sunt niște variante, care anume el nu a concretizat. După aceasta a telefonat-o pe Benderschi Ana și i-am dat numărul de telefon lui Chiciuc Veaceslav și i-a spus să-l

telefoneze și să spună că este din partea lui. Apoi a fost telefonat de Ana, care i-a spus că i-a transmis pașaport și un CD cu fotografii. După aceasta, cu două zile înainte de plecare, a fost telefonată de Chiciuc Veaceslav și anunțată despre plecare. Astfel, se confirmă implicarea lui Chiciuc Veaceslav în schema infracțională de organizare a migrației ilegale împreună cu Dugari Tatiana, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel, fapt confirmat și prin declarațiile părții vătămate Benderschi Ana.

Benderschi Ana a relatat că i-a transmis lui Chiciuc Veaceslav actele și o fotografie de a sa pentru a-i fi organizată plecarea sa în Italia, la momentul plecării i-a transmis lui Chiciuc Veaceslav suma de 1250 euro, iar la Odessa a plecat împreună cu Cazacu Viorel.

Veridicitatea declarațiilor părții vătămate Benderschi Ana este confirmată și prin procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 21 mai 2011 prin care se probează legăturile între inculpații Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și părțile vătămate Benderschi Ana și Ganaciuc Stanislav pentru acea perioadă de timp, răspunsul nr. 33/30 din 03.01.2012 prin care șeful BNC Interpol în Republica Moldova, Litvinov Valentina a comunicat că Benderschi Ana era însoțită pe parcursul deplasării sale de doi cetățeni de origine moldoveană: Cojocaru Gheorghe , a.n. 1992 și Dolghii Silvia a.n.15.09.1976. Autoritățile competente ale Italiei au ordonat persoanelor sus-menționate să se întoarcă către Aeroportul Internațional Damascus, ulterior la data de 26.01.2011 fiind expulzați din Siria (f.d. 67, vol. I dosarul Cazacu-f.d. 64 vol. I) și informația de la Serviciul Grăniceri al Republicii Moldova, prin care se confirmă că Benderschi Ana, Cojocaru Gheorghe, Cazacu Viorel și Dolghii Silvia au trecut frontiera la data de 22.11.2010 pe la punctul de trecere Tudora-Starokozacie cu automobilul, șoferul Ialîi Iurii (f.d. 69-70 vol. I dosarul Cazacu), refuzul de intrare din 27.11.2010 din aeroportul din Roma, Fiumicino, prin care se confirmă faptul că lui Benderschi Ana i-a fost refuzată intrarea pe motiv că deține acte false și modificate (f.d. 55-56, vol. I), răspunsul nr. 33/2145 din 22.03.2011 de la BNC Interpol al Republicii Moldova, prin care s-a comunicat că împreună cu Benderschi Ana, născută la 24.03.1987 au fost arestați Cojocaru Gheorghe, născut la 08.05.1992 și Dolghii Silvia, născută la 15.09.1976 (f.d. 60, vol. I).

Astfel, instanța de apel a indicat din materialele cauzei rezultă cu certitudine că între Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel existau relații statornice, cu un nivel înalt de organizare, fiecare din membri având funcțiile sale bine definite. Totodată, grupul a activat pe o perioadă îndelungată de timp, utilizând metode statornice de activitate infracțională, ceea ce denotă organizarea specifică a acestuia, fiind demonstrat indubitabil că Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel reprezintă o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite multe infracțiuni, fiind determinat în mod întemeiat faptul că elementele de fapt stabilite, determină concluzia că prin distribuirea rolurilor, o anumită statornicie în relațiile dintre membrii grupului dat, coordonarea acțiunilor lor, caracterul retras al grupului, se denotă cert structura de grup criminal organizat.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că este dovedită în afara oricăror dubii culpabilitatea lui Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel în comiterea infracțiunii de organizare a migrației ilegale, adică organizarea, în scopul obținerii, direct, a unui folos financiar, a intrării, tranzitării și șederii ilegale a teritoriului statului a persoanei care nu este nici cetățean și nici rezident al acestui stat, săvârșit asupra mai multor

persoane, de mai multe persoane și de către un grup criminal organizat, motiv pentru care îi recunoaște vinovați pe Dugari Tatiana Mihail, Chiciuc Veaceslav Valeriu, Vieru Veaceslav Tudor și Cazacu Viorel Mihail, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Cu referire la stabilirea pedepsei inculpaților, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpaților, urmărind în acest sens comportamentul lor în viața socială, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile survenite, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea acestora de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă.

Respectiv, instanța de apel stabilind pedeapsa inculpaților sub formă de amendă, a considerat că scopul legii penale poate fi atins și prin numirea unei pedepse non-privative de libertate.

Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel a menționat că sentința adoptată de prima instanță este neîntemeiată și în această parte, deoarece prima instanță neîntemeiat s-a expus în partea civilă, fără ca la materialele dosarului să fie anexată vreo cerere privind solicitarea părților vătămate de a încasa din contul inculpaților cuantumul prejudiciilor cauzate.

Instanța de apel a reținut că părțile vătămate Dolghii Silvia, Ganaciuc Stanislav și Ganaciuc Ana nu au înaintat acțiuni civile nici în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul judecării cauzei în prima instanță, nu s-au folosit de drepturile procedurale de a depune acțiune civilă de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești în prima instanță.

Părțile vătămate nu au înaintat acțiuni civile, la care să anexeze probe ce confirmă mărimea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

În atare circumstanțe, instanța de apel a concluzionat că la caz nu sunt înaintate acțiuni civile.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel procurorul, avocatul Frunze Alexei în numele inculpaților Vieru Veaceslav, Cazacu Viorel și Chiciuc Veaceslav, avocatul Nogai Gheorghe în numele inculpatei Dugari Tatiana.

11.1. Procurorul solicită casarea deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul indică că instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat la caz prevederile art. 75 Cod penal, iar la stabilirea pedepsei inculpaților nu a ținut cont de circumstanțele prezentei cauze penale, de consecințele survenite și de comportamentul inculpaților pe parcursul procesului penal.

Astfel, în motivarea soluției dispuse cu privire la pedeapsa numită inculpaților Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel, instanța de apel a invocat că nu s-au constatat careva circumstanțe agravante, inculpații nu au fost anterior judecați, iar pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării leii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În aceste condiții, acuzarea consideră că instanța de apel a ajuns la concluzia greșită privind oportunitatea aplicării pe caz a unei pedepse prea blânde sub formă de amendă, pedeapsă care nu va asigura atingerea scopurilor prevăzute la art. 61 Cod penal.

Prin urmare, se constată că instanța de apel a acționat în derogare de la prevederile art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de apel are obligația de a întreprinde măsuri pozitive la judecarea apelului, pentru a repara erorile de fapt și de drept comise de prima instanță, doar atunci când aceste erori au influențat asupra hotărârii în defavoarea inculpatului.

În contextul celor sus expuse, este de reținut că, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 61 alin. (2), art. 75 alin. (1) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de loi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, făcând referință la motivele invocate de către instanța de apel în decizia recurată, acuzarea consideră că instanța nu a ținut cont de faptul că:

- infracțiunea comisă de inculpați face parte din categoria celor grave, iar la stabilirea categoriei pedepsei acest fapt urma să fie apreciat prin prisma art. 75 Cod penal;

- prin soluția dispusă de instanța de apel nu a fost atins scopul pedepsei prevăzute de legiuitor în art. 362/1 alin.(3) din Codul penal, astfel, Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel prin acțiunile sale ilegale au atentat asupra acelor relații ce țin de securitatea statului, inclusiv și la relațiile sociale cu privire la reglementarea inviolabilității hotarelor țării, cât și ordinea stabilită de trecere a frontierei de stat.

Prin urmare, acuzarea este de părerea că, în prezenta cauză, instanța de apel nu s-a condus de dispoziția art. 75 alin. (1) Cod penal, conform căreia „persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a prezentului cod”.

Totodată, procurorul accentuează că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că inculpații au săvârșit infracțiunea fiind reuniți în cadrul unui grup criminal organizat, ceea ce sporește gravitatea acțiunilor comise și dovedește pericolozitatea faptelor săvârșite.

Mai mult, instanța de apel constatând faptul că inculpații au acționat în cadrul unui grup criminal, urma să delimiteze răspundere fiecăruia din inculpați anume conform aceluși rol care îl avea în cadrul acestui grup criminal și conform acțiunilor care au fost întreprinse de fiecare membru în vederea realizării planului criminal.

Astfel, instanța de apel nu a judecat fondul cauzei în latura stabilirii pedepsei penale în conformitate cu rigorile legale și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

11.2. Avocatul Frunze Alexei în numele inculpaților Vieru Veaceslav, Cazacu Viorel și Chiciuc Veaceslav solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței primei instanțe, din motiv că apelul procurorului a fost greșit admis.

În motivarea recursului, recurentul indică că instanța de apel nu a respectat prevederile legale prevăzute la art. 394 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, care stipulează că partea descriptivă a hotărârii de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

Așadar, avocatul menționează că instanța de apel condamnând inculpații pe un alt alineat din articolul incriminat, nu a constatat și descris fapta, considerată ca fiind dovedită, aceasta indicând fapta constatată de către prima instanță, dar nu a constatat ea însăși această faptă.

Pe lângă aceasta, instanța de apel nu a apreciat separat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și nu a indicat motive clare pentru care a respins probele apărării.

Totodată, la adoptarea soluției de condamnare, instanța de apel s-a bazat pe declarațiile părților vătămate Ganaciuc Stanislav, Ganaciuc Ana și martorului Dolghii Fiodor, care nu au fost audiați în instanța de apel.

Astfel, soluția adoptată de prima instanță este perfect legală, deoarece nu îngrădește dreptul inculpaților la un proces echitabil și care corespunde prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, conform căruia concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Deci, potrivit art. 46 Cod penal - grupul criminal organizat este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni. Această formă de participare se deosebește de alte forme de participare potrivit criteriului de statornicie și stabilitate. Statornicia grupului organizat este indicată de durata existenței acestui grup în timp. Durata poate consta din timpul ce s-a scurs de la formarea grupului până la săvârșirea primei infracțiuni din numărul celor plănuite de membrii grupului. Ea poate consta, de asemenea, din durata de timp, în care membrii grupului au săvârșit infracțiuni. Grupul criminal organizat se deosebește de participarea simplă deoarece este o participare complexă care se manifestă prin stabilitate mai mare și printr-o legătură trainică, fapt care permite membrilor grupului să coordoneze din timp momentele esențiale ale infracțiunii planificate, să împarte între ei rolurile, cât și să stabilească locul, timpul, cum să tăinuiască urmele infracțiunii.

Din învinuire reiese că acuzarea doar a presupus existența unui grup criminal organizat, caracterizat în art. 46 Cod penal, ceea ce este inadmisibil pentru condamnarea persoanei.

Aceste împrejurări relevă că decizia instanței de apel nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția de condamnare în baza art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a dat faptei săvârșite o încadrare juridică greșită, adică și apelul declarat de procuror a fost admis în mod greșit.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală.

11.3. Avocatul Nogai Gheorghe în numele inculpatei Dugari Tatiana solicită casarea deciziei adoptate la caz și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a acesteia.

În motivarea recursului, avocatul invocă că instanța de apel a motivat greșit soluția, aceasta fiind în contradicție cu dispozitivul hotărârii. Dugari Tatiana a fost condamnată în baza art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, fără ca partea descriptivă a actului judecătoresc să conțină

descrierea faptei prejudiciabile, pretinse a fi constatate și în același timp, fără a fi invocate motive care ar indica, cel puțin asupra prezenței „*elementelor faptice/elementelor laturii obiective*”, care cad sub incidența art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Astfel, în cazul dat lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, cel puțin, în hotărârile judecătorești contestate nu a fost reținută nici o acțiune, care ar permite să se constate atât prezența laturii subiective, cât și a celei obiective.

Totodată, recurentul indică că inculpata Dugari T. nu a fost pusă sub învinuire în termenul de 3 luni prevăzut de legislație, încălcare comisă de către organul de urmărire penală, care atrage nulitatea actelor întocmite la etapa dată.

Potrivit art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuț persoana în privința căreia a fost adoptată o ordonanță de recunoaștere în această calitate, mai mult de 3 luni.

În cazul, în care urmărirea penală a fost pornită împotriva anumitei persoane, din momentul respectiv se va considera, că aceasta deține calitatea de bănuț, indiferent de faptul dacă a fost sau nu adoptată ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț.

În acest context, menționează că organul de urmărire penală a omis termenul de 3 luni, de punere sub învinuire a bănuțiilor, ceea ce constituie o încălcare esențială a drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor.

În continuare, recurentul mai indică că instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare mai gravă decât cea pronunțată de prima instanță, iar în situația dată, instanța de apel a avut obligația de a audia din noi toți participanții la proces.

În pofida faptul că aceasta nu a audiat martorii acuzării, a adoptat o decizie de condamnarea a inculpaților în baza unei infracțiuni mai grave, care este prevăzută la art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Prin urmare, recurentul consideră că instanța de apel a admis grave erori la judecarea apelurilor, ce ar avea ca consecință casarea acesteia.

Mai mult ca atât, recurentul menționează că pe parcursul judecării cauzei nu a fost demonstrat faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, de către inculpat Dugari T.

Astfel, recurentul solicită casarea deciziei instanței de apel, cu adoptarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatei Dugari T.

În drept, recurentul își întemeiază recursurile pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11), 15), 16) Cod de procedură penală.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu și în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Pornind de la aceea că, în cauza deferită judecării, există mai multe recursuri, și anume cele declarate de acuzatorul de stat și cele declarate de apărătorii inculpaților, instanța de recurs se va referi mai întâi asupra recursurilor declarate de partea acuzării așa cum este prevăzut în legea procesual-penală și apoi se va expune și asupra celor declarate de partea apărării, relevând în partea descriptivă a prezentei decizii argumentele cu privire la soluția de inadmisibilitate adoptată pe marginea acestora.

12.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror:

Lecturând conținutul recursului, Colegiul penal indică că procurorul contestă decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei inculpaților Dugari Tatiana, Chiciuc Veaceslav, Vieru Veaceslav și Cazacu Viorel, indicând că instanța de apel în mod eronat a individualizat pedepsele stabilite inculpaților, fără a ține cont de criteriile prevăzute în art. 75 Cod penal și de faptul că infracțiunea a fost săvârșită de către un grup criminal organizat, iar inculpații au acționat conform rolurilor stabilite din timp, respectiv trebuie să răspundă conform rolurilor pe care le-au îndeplinit.

Așadar, analizând conținutul deciziei sub aspectul criticat de către procuror, Colegiul penal consideră că în partea contestată decizia instanței de apel este întemeiată și suficient motivată, deoarece instanța de apel aplicând corect prevederile art. 75 Cod penal a stabilit inculpaților o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta comisă și cu consecințele acesteia.

Tot aici, Colegiul penal nu reține ca fiind întemeiate argumentele invocate de procuror precum că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de faptul că infracțiunea a fost săvârșită de către un grup criminal organizat și au acționat conform unor roluri din timp repartizate fiecărui membru al acestui grup, respectiv urma să delimiteze răspunderea fiecăruia din inculpați anume conform aceluși rol care îl avea în cadrul acestui grup criminal organizat și conform acțiunilor care au fost întreprinse de fiecare membru în vederea realizării planului criminal.

În opinia Colegiului penal, procurorul trebuia să descrie concret, sub ce aspect și în ce mod instanța de apel urma să facă delimitarea, și anume prin categoria de pedeapsă sau prin mărimea pedepsei stabilită inculpaților, deoarece sancțiunea normei incriminate inculpaților, adică art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, sunt prevăzute două categorii de pedepse, amenda sau închisoarea.

Mai mult ca atât, Colegiul penal menționează că reieșind din argumentele invocate de recurent, se conturează o situație neclară, și anume procurorul nu a indicat concret cu ce nu este de acord în partea contestată, cu mărimea pedepsei stabilite inculpaților sau cu categoria de pedeapsă stabilită.

În situația dată, Colegiul penal nu poate reține ca fiind plauzibile alegațiile procurorului, drept urmare consideră că recursul declarat de către acesta este vădit neîntemeiat, din motiv că temeiul invocat nu poate servi drept temei de casarea a deciziei instanței de apel. În sensul contestat, decizia instanței de apel este legală și întemeiată, iar pedeapsa stabilită inculpaților fiind este echitabilă și proporțională consecințelor survenite.

12.2. Cu referire la recursul declarat de către avocatul Frunze Alexei în numele condamnaților Vieru Veaceslav, Cazacu Viorel și Chiciuc Veaceslav.

Potrivit conținutului recursului declarat, recurentul invocă drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel, cele prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură

penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Totodată, Colegiul penal analizând textul recursului declarat menționează că recurentul critică decizia instanței de apel în mare parte sub aspectul aprecierii probelor de către aceasta, însă Colegiul amintește că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acesta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

Deci, instanța de recurs nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpaților.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapa instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

În continuare, Colegiul penal analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentului invocat de recurent precum că instanța de apel reîncadrând acțiunile inculpaților nu a constatat fapt pentru care inculpații se fac vinovați și care se consideră ca fiind dovedită, menționează că argumentul dat nu și-a găsit confirmare la materialele dosarului, deoarece instanța de apel recalificând acțiunile inculpaților a constatat noua faptă reținută în sarcina inculpaților ca fiind dovedită, fapta fiind descrisă în pct. 5.4 al deciziei instanței de apel. (Vol. V, f.d. 138-148).

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal indică că recurentul în cererea de recurs descrie și faptul că instanța de apel fără a cerceta din nou probele administrate, a pronunțat o nouă hotărâre de condamnare a inculpaților, recalificând acțiunile acestora într-o componentă de infracțiune mai gravă, adică a reținut în sarcina inculpaților semnul calificativ „săvârșit de un grup criminal organizat”, pe care prima instanță l-a exclus din învinuire.

De asemenea, recurentul a mai indicat că instanța de apel eronat și contrar legislației a pus la baza hotărârii de condamnare aceleași probe materiale și declarațiilor acelorași martori depuse în prima instanță, fără a purcede la o nouă audiere în cadrul instanței de apel.

Cu privire la argumentul recurentului punctat supra, Colegiul menționează că îl consideră ca fiind neîntemeiat și lipsit de suport juridic.

Astfel, în vederea acestei statuări, Colegiul penal remarcă că potrivit art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să purceadă la judecarea cauzei penale în fond conform regulilor primei instanțe, cu audierea repetată a inculpaților, a părților vătămate și a martorilor, în cazul în care prima instanță a pronunțat o hotărâre de achitare a inculpaților. Respectiv, legea procesul penală stipulează că în cazul în care prima instanță a adoptat o sentință de achitare a inculpatului, instanța de apel are obligația de a judeca apelurile declarate cu respectarea principiului nemijlocirii a procesului penal, ceea ce presupune audierea pe viu a tuturor părților audiate la etapele anterioare.

În cazul dat, nu este incidentă situația descrisă mai sus, deoarece prima instanță a pronunțat o hotărâre de condamnare a inculpaților în baza art. 362/1 alin. (2) lit. b) și c) Cod

penal, iar instanța de apel fiind în drept de a da o nouă apreciere probelor, fapt pe care l-a îndeplinit cu respectarea art. 414 alin. (4) Cod de procedură penală, a considerat în acțiunile inculpaților se conține semnul calificativ „săvârșită de un grup criminal organizat”, pe care prima instanță l-a exclus din învinuire.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că de a casa sentința de condamnare a inculpaților în baza art. 362/1 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, cu adoptarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpaților în baza art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a fost în drept de a agrava situația inculpaților, din motiv că sentința primei instanțe a fost contestată și de către acuzatorul de stat.

În circumstanțele date, Colegiul penal nu poate reține argumentele invocate de către avocatul Frunze A. în sensul enunțat mai sus, drept sunt considerate ca fiind vădit neîntemeiate.

Concluzionând la capitolul dat, Colegiul penal punctează că temeiurile invocate de către recurent nu pot servi drept motiv de casare a deciziei contestate, deoarece la judecarea apelurilor instanța de apel a respectat prevederile legale, a dat deplină eficiență motivelor invocate în apel, iar ca rezultat a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul conchide că argumentele invocate în recurs de către avocatul Frunze Alexei în numele inculpaților Vieru Veaceslav, Cazacu Viorel și Chiciuc Veaceslav sunt neîntemeiate, respectiv recursul ordinar declarat este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

12.3. Cu referire la recursul declarat de către avocatul Nogai Gheorghe în numele inculpatei Dugari Tatiana

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11), 15), 16) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărâri și în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii. Pct. 11) prevede că există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, pct. 15) stipulează că atunci când instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză, iar pct. 16) reglementează situația când norma de drept aplicată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supreme de Justiție.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul condamnării inculpatei Dugari T. în baza art. 362 alin. (3) lit. a) Cod penal, invocând că probele administrate la caz nu demonstrează vinovăția inculpatei în cele incriminate.

Mai mult, din materialele cauzei nu se constată existența tuturor elementelor componenței de infracțiune incriminată inculpatei Dugari Tatiana.

Astfel, în probarea alegațiilor invocate, recurentul a descris în conținutul recursului un șir de probe, care în opinia lui nu au fost apreciate de instanța de apel la justa valoare sau au fost apreciate unilateral, creându-se astfel impresia că instanța este părtinitoare.

Însă, verificând materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelurilor instanța a examinat prezenta cauză penală sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privitor la condamnarea inculpaților Dugari Tatiana, Cazacu Viorel, Vieru Veaceslav și Chiciuc Veaceslav în baza art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, constatând prin probele administrate în acțiunile acestora prezența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate.

Prin urmare, cu referire la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției de casare a sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel. Deci, instanța de recurs nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpaților privind învinuirea imputată acestora prin rechizitoriu.

În continuare, cu referire la argumentul recurentului privind lipsa laturii obiective în acțiunile inculpatei Dugari Tatiana, Colegiul penal menționează că acesta nu poate fi reținut, deoarece instanța de apel corect punctat că acțiunile inculpatei Dugari Tatiana se prescriu în acțiunile prevăzute pentru existența laturii obiective a componentei de infracțiune de organizare a migrației ilegale.

Tot aici, se rețin ca fiind întemeiate aprecierile instanței de apel, care a indicat că vinovăția inculpatei Dugari Tatiana se demonstrează cert prin procesul-verbal de prezentare a persoanei spre recunoaștere din 02.03.2011 și respectiv din 09.03.2011, în cadrul căruia partea vătămată Dolghii Silvia a recunoscut-o pe Dugari Tatiana, ca fiind persoana care i-a organizat plecarea ei peste hotare (Vol. I, f.d. 232) și procesul verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate Dolghii Silvia din 28.02.2011 cu anexarea tabelului foto (Vol. I, f.d. 110-116).

Potrivit literaturii de specialitate, latura obiectivă a infracțiunii de organizare a migrației ilegale se caracterizează prin îndeplinirea următoarelor acțiuni prejudiciabile:

1. organizarea confecționării, deținerii, vânzării sau folosirii documentelor oficiale false;
2. organizarea eliberării sau obținerii documentelor în mod ilegal ori printr-o declarație falsă;
3. organizarea folosirii documentelor oficiale de către o altă persoană decât titularul legitim;

Latura subiectivă al infracțiunii date se caracterizează prin intenție directă, din interes material și cu scopul obținerii, direct sau indirect, a unui folos financiar sau material.

În contextul dat, Colegiul penal susține opinia instanței de apel precum că în acțiunile atât a inculpatei Dugari Tatiana, cât și a inculpaților Cazacu Viorel, Vieru Veaceslav și Chiciuc Veaceslav se atestă prezența atât laturii obiective, cât și a laturii subiective a infracțiunii prevăzută la art. 362/1 Cod penal.

Tot aici, Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent cu referire la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal și motivelor pe care se întemeiază soluția, se combat prin materialele cauzei și nu semnaleză în esență presupusele erori de drept, astfel încât hotărârea atacată cuprinde toate motivele invocate,

fiind descrise detaliat și argumentat în decizia instanței de apel acceptate de către instanța de recurs, care în totalitatea lor resping argumentele apărării privind lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatei Dugari Tatiana

În continuare, Colegiul penal se va referi la alegațiile recurentului precum că, în cauza penală dată există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, și anume eroare comisă la etapa urmăririi penale de către organul de urmărire penală, care a omis termenul legal al calității de bănuț prevăzut în art. 63 Cod de procedură penală.

Așadar, în speța dată, Colegiul penal nu a constatat omiterea termenului de 3 luni al calității de bănuț, deoarece cauza penală dată a fost pornită în baza ordonanței privind începerea urmăririi penale din 15 februarie 2011 (vol. I, f.d. 1) pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute la art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal.

În cazul în care urmărirea penală este pornită în baza unor evenimente factice, termenul de bănuț curge din momentul recunoașterii acestuia în această calitate.

Respectiv având bănuțala rezonabilă asupra cet. Dugari T. la 02 martie 2011 a fost recunoscută în calitate de bănuț, iar la 02 iunie 2011 acesteia i s-a înaintat învinuirea în baza art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu respectarea termenului legal prevăzut la art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală.

În atare situație, Colegiul nu poate reține ca fiind plauzibile argumentele invocate în acest sens, deoarece organul de urmărire penală la efectuarea acțiunilor de urmărire penale a respectat și s-a condus de prescripțiile legii procesual penale, iar actele întocmite de către acesta sunt autentice, și nicidecum lovite de nulitate după cum invocă recurentul.

Cu referire la argumentul recurentului precum că instanța de apel eronat a adoptat o nouă hotărâre de condamnare recalificând acțiunile inculpaților într-o componentă de infracțiune mai gravă, în baza acelorași probe pe care s-a bazat prima instanță la pronunțarea sentinței, fără a dispune audierea repetată a tuturor părților, conform art. 415 alin. (2/1) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că a dat răspuns în acest sens în pct. 12.2 al prezentei decizii.

În concluzie, Colegiul penal punctează că erorile invocate de recurenți precum că instanța de apel ar fi comis grave greșeli la judecarea apelurilor și decizia acesteia este în contradicție cu normele procesual penal, nu și-au găsit confirmare în speța dată.

Colegiul penal consideră că instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art. 414-415 Cod de procedură penală, a analizat complet, just și obiectiv materialele cauzei prin prisma argumentelor invocate de apelanți și a adoptat o hotărâre bine motivată și întemeiată, în corespundere cu rigorile art. 417 Cod de procedură penală.

Drept urmare, se impune necesitatea de a declarat recursurile ordinare depuse în cauza dată inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

13. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, avocatul Frunze Alexei în numele inculpaților Vieru Veaceslav, Cazacu Viorel și Chiciuc Veceslav, avocatul Nogai Gheorghe în numele inculpatei

Dugari Tatiana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, în cauza penală privind-i pe *Dugari Tatiana xxxxx, Chiciuc Veaceslav xxxxx, Vieru Veaceslav xxxxx și Cazacu Viorel xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 17 noiembrie 2017.

Președinte

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

TOMA Nadejda

Judecător

MORARU Petru